

17. května

SV. ŠIMONA STOCKA, ŘEHOLNÍKA

Podle nejstarších, historicky spolehlivých údajů byl Šimon Stock [stok] anglické národnosti, v letech 1256-1265 byl generálním představeným karmelitánského řádu, vyznačoval se svatostí života a zemřel pravděpodobně 16. května 1265 ve francouzském Bordeaux [bordó] při vizitaci tamějšího kláštera. Po jeho smrti jsou zmiňována zázračná vyslyšení těch, kteří s prosbou o přímluvu navštívili jeho hrob. V průběhu 14. století vyrostl v Bordeaux místní kult k tomuto světcovi, liturgická oslava je doložená roku 1435, v Řádu byl svátek zaveden až v roce 1564. Šimon je známý díky legendě, podle které se mu během úpěnlivé modlitby za Řád zjevila Panna Maria, podala mu škapulíř a ujistila ho: „Toto je znamení tobě a tvým. Kdo v tomto oděvu zemře, bude spasen.“ Událost, kterou dnes nelze historicky spolehlivě doložit ani vyvrátit, se mohla odehrát v Aylesfordu nejspíše roku 1261, tedy v době, kdy Řád procházel vnitřním tříbením mezi věrností svým poustevnickým počátkům a příklonem k žebavým řádům. Od 15. století vznikají při karmelitánských kostelech mariánská škapulířová bratrstva. Šimon je doposud jediným svatořečeným generálem Řádu; jeho památka se slaví 16. května, v Čechách a na Moravě je přesunuta na 17. května.

Společné texty o svatých mužích (o řeholnících).

Modlitba se čtením**DRUHÉ ČTENÍ**

Ze spisu „Ohnivý šíp“
od generálního převora Mikuláše Galského

(kap. 6; vyd. A. Staring, in: Carmelus IX, 1962, str. 285-287)

Zaveďu ji na poušť a budu mluvit k jejímu srdci

Což nás náš Pán a Spasitel neuvedl ve své dobrotě do samoty, aby tam v jakési zvláštní důvěrnosti promlouval k našemu srdci? On se totiž ve skrytosti, a ne na veřejnosti, ani na náměstí, ani ve hřmotném hluku, ukazuje svým přátelům v milosti útěchy a odhaluje tajemství věcí skrytých.

Do samoty hory vystupuje z Pánova příkazu Abrahám, (aby získal) zásluhu poslušnosti. Abrahám, který nekolísal ve víře, ale zdáli ve své naději vyhlížel odměnu, chtěl obětovat svého syna Izáka, což předznamenává umučení Krista, jenž byl

pravým Izákem. Také Abrahámovu příbuznému, který se jmenoval Lot, bylo řečeno, aby odešel ze Sodomy do samoty hory a nijak neváhal zachránit svou duši.

V samotě hory Sinaj byl rovněž dán zákon Mojžíšovi, který tam byl zahalen tak velikým jasem, že když sestupoval s hory, nemohli hledět na jeho zářící tvář.

Hle, když v samotě jakéhosi příbytku¹ rozmlouvají Maria a Gabriel, vpravdě se vtěluje Slovo Nejvyššího Otce. Hle, Bůh, který se stal člověkem, chtěl, aby se Proměnění odehrálo v samotě hory Tábor, a právě tam ukázal svým důvěrníkům z obojího Zákona svou slávu. Hle, do samoty hory náš Spasitel odcházel sám, aby se modlil. V samotě pouště se po čtyřicet dní a nocí postil a tam chtěl být pokoušen ďáblem, aby nám tak ukázal místo velmi příhodné pro modlitbu, pokání a přemáhání pokušení. Do samoty hory nebo pouště tedy vystupoval Spasitel, aby se modlil. Ale když chtěl kázat lidem nebo jim vyjevit své skutky, sestupoval – jak čteme – s hory.²

Hle, ten který zasadil naše otce do samoty hory, poskytl jim a jejich následovníkům sebe samého jako vzor, aby jeho skutky, které nikdy nepostrádají tajemství, vnímali jako příklad.

A toto pravidlo našeho Spasitele, jistě nejsvětější, v dávné době následovali někteří z našich předchůdců: poznávajíce svou vlastní nedokonalost, dlouho prodlévali v samotě pustiny. A protože toužili pomáhat svým bližním – avšak tak, aby se nestalo, že sobě samým uškodí – někdy, ovšem zřídka, vycházeli z pustiny, a co v samotě srpem rozjímání lahodně nazali, to zrny skrze kázání vymlácenými štědře zasévali.

¹ Doslova: cely. ² Srov. Mt 8,1; 17,9 a par.

ZPĚV PO DRUHÉM ČTENÍ

Žl 55,7-8; 1 Jan 2,17

Kéž bych měl křídla jak holub, odletěl bych a dopřál si klidu. *
Hle, daleko bych utekl, zůstal bych na poušti.

V. Svět pomíjí a s ním i jeho žádost. Kdo však koná, co chce Bůh, zůstává navěky. * Hle, daleko.

Ranní chvály

Antifona k Zachariášovu kantiku

Hospodin je mým podílem; je dobrotivý k duši, která ho hledá.

ZÁVĚREČNÁ MODLITBA

Bože, tys povolal svatého Šimona, aby ti sloužil ve společenství bratří Panny Marie Karmelské; na jeho přímlovu nám dej, abychom celým srdcem přilnuli k tobě a všechny radosti i starosti naší řeholní rodiny s důvěrou vkládali do rukou Panny Marie. Skrze tvého Syna...

Nešpory

Antifona ke kantiku Panny Marie

Hle, jak je dobré a jak milé, když bratři bydlí pospolu; tam uděluje Hospodin požehnání, život navěky.